

- 5) Omfatter anvendelsesområdet for princippet om god tro i forbindelse med momspåleggelse også personers ret til fritagelse for importmoms [i henhold til momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d)] i sager som den i hovedsagen omhandlede, dvs. når toldmyndighederne nægter en afgiftspligtig person ret til fritagelse for importmoms på det grundlag, at betingelserne for yderligere levering af varerne inden for Den Europæiske Union (momsdirektivets artikel 138) ikke er opfyldt?
- 6) Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), fortolkes som et forbud mod en administrativ praksis i medlemsstaterne, hvorefter formodningen om (i) at rådighedsretten ikke var overdraget til en bestemt kontraktpart, og (ii) at den afgiftspligtige person havde eller burde have kendskab til mulig momssvig begået af kontraktparten, bygger på det forhold, at virksomheden kommunikerede med kontraktparterne ved elektroniske kommunikationsmidler, og at det var fastslået under en afgiftsmyndigheds efterforskning, at kontraktparterne ikke drev virksomhed på de specificerede adresser og ikke indberettede momsen på transaktionerne med den afgiftspligtige person?
- 7) Skal momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra d), fortolkes således, at selv om den momspligtige person har pligt til at underbygge retten til afgiftsfritagelse, betyder dette dog ikke, at den kompetente offentlige myndighed, som træffer afgørelse om problemstillingen vedrørende rådighedsrettens overdragelse, ikke har pligt til at indsamle oplysninger, der kun er tilgængelige for offentlige myndigheder?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Cartagena
(Spanien) den 3. marts 2017 — Bankia S.A. mod Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán og
María Concepción Marí Merino**

(Sag C-109/17)

(2017/C 161/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bankia S.A.

Sagsøgt: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán og María Concepción Marí Merino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2005/29 (¹) fortolkes således, at direktivets artikel 11 er til hinder for en national lovgivning som de gældende spanske regler om tvangsfuldbyrdelse af pant i fast ejendom — artikel 695ff., sammenholdt med artikel 552, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«) –, hvori der hverken foreskrives kontrol af egen drift eller på anmodning fra en part af illoyal handelspraksis, herunder på partens anmodning da de vanskeliggør eller hindrer retslig prøvelse af de kontrakter og de dokumenter, hvori illoyal handelspraksis kan forekomme?
- 2) Skal direktiv 2005/29 fortolkes således, at direktivets artikel 11 er til hinder for en national lovgivning som den spanske, der ikke sikrer en effektiv opfyldelse af adfærdskodeksen, hvis rekvirenten beslutter ikke at anvende den, jf. artikel 5 og 6, sammenholdt med artikel 15, i Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo (kongeligt lovdekret nr. 6 af 9.3.2012),?

- 3) Skal artikel 11 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at den er til hinder for en national spansk lovgivning, som ikke giver forbrugeren mulighed for under tvangsfuldbyrdsproceduren af pant i fast ejendom at anmode om overholdelse af en adfærdskodeks, nærmere bestemt hvad angår levering af den faste ejendom i betalings sted og bortfald af gælden — afsnit 3 i bilaget til Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo, Código de Buenas Prácticas (lovdekret nr. 6 af 9.3.2012 om kodeks for god bankpraksis)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Brussel (Belgien) den 13. marts 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV mod Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA

(Sag C-129/17)

(2017/C 161/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd og Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Sagsøgt: Duma Forklifts NV og G.S. International BVBA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Giver artikel 5 i direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾ og artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽²⁾ af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) varemærkeindehaveren ret til at modsætte sig, at tredjemand uden mærkevareindehaverens samtykke fjerner alle på varerne påsatte tegn, der er identisk med varemærkerne (debranding), når der er tale om varer, som aldrig før er blevet bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde såsom varer, der er anbragt i toldoplæg, og når tredjemands fjernelse af tegnene sker med henblik på at bringe disse varer i omsætning i eller indføre dem til det Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde?
- b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmålet i litra a), om varerne, når de indføres eller bringes i handelen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er påført et tegn med eget særpræg, som er anbragt af tredjemanden (rebranding)?
- 2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, såfremt varerne, når de er indført eller bragt i omsætning, af en gennemsnitsforbruger på grund af deres udseende eller model stadig vil blive identificeret med varer hidrørende fra varemærkeindehaveren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 299, s. 25)

⁽²⁾ EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 24. marts 2017 af Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. februar 2017 i sag T-479/14, Kendrion mod Den Europæiske Union

(Sag C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og E. Beysen, som befuldmægtigede)